

POMÁHAŤ, ABY TO VŠETCI POCÍTILI

Rastislav
JAVORSKÝ

2

KANDIDUJEM, PRETOŽE MI ZÁLEŽÍ NA TOM AKO BUDEME ŽIŤ

Sú udalosti v živote človeka a rozhodujú o smerovaní jeho osudu. Vzdelanie, manželstvo, narodenie detí, práca a v niektorých prípadoch aj jeho koníčky a záujmy. Som nesmierne šťastný, že som sa vo všetkých spomínaných udalostiach dokázal rozhodnúť správne.

Mám krásnu rodinu, ktorá mi je vo všetkom oporou. Po celý život som pracoval v oblastiach, ktoré ma zaujímali a niečo som v nich dosiahol. Rovnako ma teší, že môžem aktívne pracovať pre zachovanie špičkového basketbalu v Spišskej Novej Vsi. Snažím sa byť zodpovedný za svoj vlastný život, za život mojej rodiny, ale rodičia ma naučili, že zodpovednosť sa nekončí za dverami nášho domu, či bytu. Aj preto pracoval môj otec popri náročnej práci historika a archeológa aj ako poslanec Národnej rady Slovenskej Republiky. A aj preto sa politike roky venujem aj ja. Nie v celoštátnom merítku, ale na úrovni nášho mesta a kraja. Teda tam, kde to dobre poznám a kde môžu dobre poznať aj ľudia, ktorým sa snažím ich dôveru splácať pomocou. Mýli sa ten, kto si moju kandidatúru na pri-

mátora mesta Spišská Nová Ves spája s kariérizmom, túžbou po moci. Ak by som niečím podobným trpel, kandidoval by som na túto funkciu už oveľa skôr. Ja som radšej trpezlivo zbieral skúsenosti a poznanie, aby som sa za také vážne rozhodnutie mohol postaviť bez obáv, neistoty a dobre pripravený. V prvom rade chcem svoju ambíciu podporiť pozitívnymi argumentami. Nie kritikou, ani útokmi. Chcem ponúknuť iný spôsob rozmyšľania a komunikácie s ľuďmi. S voličmi aj s politikmi. Netvrdím, že sa všetko je zlé, ale potenciál mesta vieme využiť tak, aby sme sa mohli mať lepšie. Jednoznačne lepšie. Pri tejto zmene myslím na každého jedného obyvateľa mesta. Som rozhodnutý pomáhať tak, aby to pocítil každý. 6 rokov som pracoval ako opozičný

poslanec v Mestskom zastupiteľstve Spišská Nová Ves a 4 roky ako poslanec samosprávneho kraja. Tam som mal možnosť pocítiť, že ak chce človek presadiť akúkoľvek pozitív-

„Chcem zo Spišskej Novej Vsi urobiť opäť centrum Spiša, výrazne posilniť spoluprácu spišských miest.“

nu myšlienku, dobrý nápad, výborný projekt, musí mať vplyv. Žiaľ, aj na komunálnej úrovni fungovalo politikárčenie a nechota väčšiny podporiť aj tie najlepšie návrhy svojich kolegov z opozície. Aj to je pre mňa výzva k zmene. Návrhy na zlepšenie života ľudí v meste nesmieme rozdeľovať podľa toho, kto ich predložil.

Verím, že všetci poslanci, ktorí budú zvolení, budú chcieť priniesť do Spišskej Novej Vsi pozitívne zmeny. Na skupinu kandidátov na poslancov, ktorí ma podporujú, som veľmi hrdý. Spektrum osobností rôznych profesií, v ktorých sú veľkými odborníkmi. Správna zmes mladých a skúsených, mužov a žien. S ich pomocou určite dokážeme premeniť naše projekty na skutočnosť. Každý jeden z nich je dopodrobna rozpracovaný a prediskutovaný s odborníkmi. Chcem využiť svoje skúsenosti, ktoré som získal pri realizácii veľkých projektov. Všetky projekty, ktorými zlepšime život všetkých Novovešťanov nájdete na stránke www.rastojavorsky.sk. Vydali sme sa na cestu, dlhú a neľahkú. Ale máme jasný cieľ, za ktorým ideme. Zo Spišskej Novej Vsi chceme opäť urobiť centrum Spiša. Výrazne

preto musíme spolupracovať aj s inými mestami v regióne a byť úspešní pri získavaní financií z eurofondov. Zároveň ale používať peniaze z nášho spoločného mestského rozpočtu hospodárne a najmä transparentne. V tejto oblasti sa naše mesto prepadlo veľmi hlboko a je našou povinnosťou vrátiť mu dôveryhodnosť a otvorenosť. Vrátiť ho do 21. storočia, v ktorom je vo vzťahu občan-mesto na prvom mieste práve občan. Všetko to môžeme dosiahnuť len s pomocou obyvateľov Spišskej Novej Vsi. Každého, kto má právo voliť chcem preto požiadať, aby toto svoje právo využil a prišiel 11. novembra dať svoj hlas v komunálnych voľbách ľuďom, ktorým dôveruje. Aj to je spôsob, ako môžeme ukázať, že nám na našom meste záleží.

Rasťo Javorský

KANDIDÁTI NA POSLANCOV DO MESTSKÉHO ZASTUPITEĽSTVA

RNDr. Ladislav Ruttkay

Narodil sa pred 58 rokmi v Spišskej Novej Vsi. Vyrástol tu, a po štúdiu na Prírodovedeckej fakulte UPJŠ v Košiciach, sa sem opäť vrátil. Žije a pracuje tu dodnes.

Patrí k tým lokálpatriotom, ktorí cítia potrebu vrátiť mestu a komunite, ktorí mu v živote často pomáhali, čo najviac. V komunálnej politike nie je nováčikom. „V roku 2002 som vstúpil do komunálnej politiky a osem rokov pôsobil ako poslanec mestského zastupiteľstva. Okrem plnenia bežných poslancových povinností som pracoval aj vo finančnej komisii a tiež ako predseda školskej komisie a komisie kontroly. Problémy obyvateľov mesta som mal možnosť spoznávať a riešiť ako člen aj predsedu mestských výborov. V roku 2010 som kandidoval na post primátora mesta. Neúspešne. Väčšia časť obyvateľov rozhodla ináč. Ich rozhodnutie som prijal s rešpektom a pokorou.“

Ladislava Ruttkaya určite poznáte. Dlhé roky pracuje ako riaditeľ Technickej akadémie (predtým Strednej priemyselnej školy strojníckej) a urobil z nej jednu z najkvalitnejších stredných škôl na Slovensku. Hoci sa z komunálnej politiky stiahol, neprestal ju sledovať. „Keď ma oslovil Rast'o Javorský a ponúkol kandidovať za poslanca, súhlasil som. Pozitívne hodnotím jeho dlhoročnú snahu prostredníctvom Patriota prezentovať pohľad na dianie v meste a oceňujem, že nešlo len o kritiku, ale aj uznanie, resp. návrhy riešení.“ Skúsenosti dobrého manažéra sú na nezaplatenie. A tých riaditeľ škôl nazbieral, za roky vo funkcii, dostatok. Je známy aj svojim zmyslom pre zodpovednosť, skromnosť a pracovitosť. „Získal som skúsenosti aj v oblasti personálnej, finančného manažmentu a realizácie stavebných prác. Zložitú podmienku v školstve a snaha o napredovanie školy boli pre mňa vždy výzvou na hľadanie nových riešení. Rád by som využil svoje doterajšie pracovné aj komunálne skúsenosti, osobné postoje ako aj názory spoluobčanov pri zodpovedných rozhodnutiach o našom meste. Aby sa stalo dôstojným, lepším a priateľším miestom pre život všetkých generácií.“

„Rád by som využil svoje doterajšie pracovné aj komunálne skúsenosti, osobné postoje ako aj názory spoluobčanov pri zodpovedných rozhodnutiach o našom meste“

Addy Akram

Addy Akram, 49r., riadi jazykovú školu, kde je lektorom anglického jazyka. Narodil sa v Londýne, ale býva na Slovensku už 25 rokov. Je poslanec MsZ v Spišskej Novej Vsi už tretie volebné obdobie.

Je predsedom mestského výboru pre sídlisko Západ. Od júla 2013 je vymenovaný za konzulárneho správcu pre veľvyslanectvo Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska v Bratislave. Túto honorárnu funkciu vykonáva bez akejkoľvek odmeny. Vlni ho zvolený za poslanca do krajského zastupiteľstva.

„Presne pred 25 rokmi som prišiel do Spišskej. Kedže mám 49 rokov, znamená to, že som tu strávil viac ako polovicu môjho života. Spišskú Novú Ves považujem za môj domov a neviem si predstaviť, aby že by som žil inde. Moja angažovanosť v komunálnej politike vychádza z úprimnej túžby pomôcť mestu a regiónu, aby sa tu žilo lepšie. Kolega Rast'o Javorský, ktorý sa uchádza o vašu podporu v primátorských voľbách má slogan 'Pomáhať', aby to všetci cítili. Ja si pod týmto heslom, predstavujem to, že poslanec má obhajovať záujmy občanov a podľa možnosti riešiť ich problémy v rámci zastupiteľstva, ale najmä v mestských výboroch, kde sú kompetencie nastavené tak, aby požiadavky a podnety obyvateľov boli navrhnuté a schválené ako konkrétne úlohy, ktoré má mestský úrad následne realizovať. Ako predseda výboru pre sídlisko Západ viem povedať, že dobrá tímova práca vo výbore je to, čo prináša obyvateľom čo najúčinnejší dopad na ich dennodennú existenciu ako občanov mesta. A to je tá 'pomoc'. Nie je to nič abstraktné, ale je to hmatateľné a citeľné, lebo sa zaoberá ľudskými potrebami. Mám šťastie, že je to aj niečo čo ma naplňa a inšpiruje ísť ďalej, pretože nepoznám lepší pocit ako ten, keď viem, že som niekomu pomohol.“

Ak budem, s vašou podporou, úspešný v blížiacich sa voľbách chcel by som pokračovať v práci na sídlisku Západ, ale chcel by som byť aj aktívnym členom iných výborov v mojom volebnom obvode, kde by som mohol využiť moje skúsenosti a pomôcť aj iným. Myslím si, že určite je čo robiť napríklad na sídlisku Východ, v starom meste a širšom centre a keď budeme všetci dobre spolupracovať a vymieňať si znalosti a riešenia, bude to v prospech celého mesta. Súdržnosť je to, na čom sa zakladá dobrá komunita a dobrá komunita je to, čo robí náš život lepším.

„Súdržnosť je to, na čom sa zakladá dobrá komunita a dobrá komunita je to, čo robí náš život lepším.“

www.addyakram.sk

Mgr. Andrej Cpin

33-ročný učiteľ bol za poslanca Mestského zastupiteľstva zvolený už v roku 2014. Prvé volebné obdobie už má teda za sebou. Obdobie zbierania skúseností, ale aj možnosti ukázať svoju aktivitu. A Kto len trochu sleduje prácu našich poslancov, musí uznať, že Andrej patril k tým najaktívnejším.

Stal sa otcom a okrem rodiny, práce a komunálnej politiky si našiel čas aj na ďalšie aktivity. „Vedím futbalový krúžok, som predsedom Rady školy na Základnej umeleckej škole a členom Mestskej školskej rady.“ Ako komunálny poslanec mohol lepšie spoznať proces rozhodovania v meste. Vie, že byť zvolený znamená prevziať aj zodpovednosť za splnenie očakávaní ľudí, ktorí mu dajú svoj hlas. „Ako poslanec som neodmietol nikoho, kto ma požiadal o radu alebo pomoc. Všetky dobré návrhy som v zastupiteľstve rád podporil. Ako nováčik som aj sám viacero predniesol. Veľmi mi záleží na tom, aby sa peniaze z mestského rozpočtu využívali hospodárne a rozumne. Preto som patril k tým, ktorí kritizovali spôsob, akým sa v Spišskej Novej Vsi rekonštruuje verejné osvetlenie. Ocenil som výstavbu cyklochodníka, ale s jeho cenou nemôžem súhlasiť. Za tie peniaze sa dalo urobiť nepomerne viac.“ Andrej Cpin srší energiou a lokálpatriotizmom. Zároveň si ale nezakrýva oči pred nedostatkami a problémami. „Spišskú Novú Ves vidím ako mesto, ktoré pomáha ľuďom, športu, kultúre, mladým i seniorom. Je veľmi pekné, máme bohatú históriu, úžasné pamiatky, ale aj kvalitné športoviská. Slabšie stránky hovoria o tom, že veľa ľudí odchádza za prácou, pretože tu nemajú možnosti zamestnať sa a byť adekvátne odmenení. Máme málo investorov, a ďalší sa sem ani nehrnú. Centrum mesta nie je vždy pýchou, bočné uličky - vstupy do centra mesta sú dosť zanedbávané.“ Problémy sú na to, aby sa riešili. Touto filozofiou sa mladý učiteľ riadi. Vie, že žijeme v dobe informácií. Tie chce nielen ziskávať, ale otvorenie ich aj dávať. „Pravidelne som sa prihovárал občanom nášho mesta v Spišskom Patriote. Je pre mňa prirodzené informovať ľudí o práci nás, volených zástupcov mesta. Aj preto ma mrzí, že v mestských médiách sa objavili prvky cenzúry a v rebríčku otvorených samospráv sme sa prepadli až k tým najhorším. To je nevyhnutné, čo najskôr zmeniť. Sú mi blízke aktivity v oblasti športu, kultúry, čistota a poriadok mesta, parkov a tiež sociálna oblasť, dobrovoľnícke aktivity, ktorými konkrétne môžeme prejavovať svoj cit k mestu, okoliu, ku komunite. Je to dobrý spôsob ako pomáhať.“ V blížiacich sa komunálnych voľbách by chcel Andrej uspieť a opäť sa stať mestským poslancom. Mať možnosť využiť svoj elán, nápady a entuziazmus v prospech všetkých. „Mojím cieľom je, aby sa nám tu dobre žilo, bavilo nás spolu tráviť voľný čas a aby sa medzi nás vrátila dôvera. Chcem dokázať, že mojím motívom nie je žiadny osobný prospech, ale prospech obyvateľov mesta. Stále mám na mysli myšlienku z Knihy Prísloví: Ak si našiel med, jedz z neho len toľko, koľko ti je na osoh.“

„Chcem dokázať, že mojím motívom nie je žiadny osobný prospech, ale prospech obyvateľov mesta.“

14 + RASŤO JAVORSKÝ

Volebný obvod č. 1 - JUH

7. Iveta Fulková, MUDr.	19. Mária Kleinová, Ing. arch.	25. Ľubomír Pastiran, Ing.
8. Igor Geletka, Mgr. Ing.	21. Eva Kopperová, DiS. art.	27. Alena Pekarčíková, MUDr.
10. Jozef Gonda, Ing.	22. Radovan Marcinčin, Mgr.	

Volebný obvod č. 2 - SEVER

1. Adnan Akram	6. Oliver Búza	8. Andrej Cpin, Mgr.
3. Peter Bednár, Mgr.	7. Tomáš Cehlár, Mgr.	14. Ladislav Ruttkay, RNDr.

10. NOVEMBER 2018

VOĽBY DO ORGÁNOV SAMOSPRÁVY OBCÍ

TRETIE ELBÍČKO - Rusínska stopa

SNV - POD TEPLIČKOU - TEPLIČKA - ROVEŇ - ŠAFÁRKA - ŠUFERLAND - LABKOVÁ - ZÁVADSKÉ SKALKY - ZÁVADKA - ROVNÁ LÚKA - POD HOLÝM VRCHOM - PORÁČ - MATEJOVCE N/H - OLŠE - MARKUŠOVCE - SNV

Naposledy som Vám sľúbil, že si v tomto roku vyskúšame ešte jednu cykloturistiku a keďže počasie aj na úvod októbra ukazuje prívětivú tvár, vybral som sa na svojom „elbíčku“ na východ do hôr, sledujúc trasu po rusínskych dedinách vo Volovských vrchoch.

Vyštartoval som o deviatej hodine, keď sa už vymrazený októbrový vzduch trochu zohrial a okolo Hornádu a Madarasparku som po asfaltke dorazil Pod Tepličku, kde už na mňa čakalo prvé stúpanie do prvej rusínskej obce mojej trasy - na TEPLIČKU. Hneď na jej konci sa cesta zmení na typickú poľnú, s udupanou hlinou, trčiacimi kameňmi i mlákami, čo tu ostali po nedávnych dažďoch. Keď sa ale človek rozhladne okolo seba a začne vnímať krajinu, oči i duša sa zaradujú, lebo lesy si už navliekajú na seba typický pestrofarebný jesenný šál, rozorané polia zaujmú tmavým okrom a listnáče farbajú paletu hôr od žltej po tmavočervenú. Cesta, až po Šafárku, s modrým céčkom, vedie v podstate južným smerom, traverzom, dlhou dolinou a neskôr sa skrúti do ľava a v krátkom stúpaní, už po zelenej, vystúpa až k prvým chalupám na BINDTE.

Za križovatkou sa chvíľu veziete po asfaltke, ale potom sa, sledujúc zelenú cykloznačku, vydáte mierne vpravo, do listnatého lesa, s krátkym, ale sviežim stúpaním, hore na Závadské lúky. Druhou typicky rusínskou obcou na našej cyklotrase je ZÁVADKA. Je posadená na južnom svahu a prichádzate k nej okolo Závadských skaliek.

Mne sú rusínske obce na Spiši (aj tie v Levočských vrchoch) naozaj srdcu blízke, lebo sú situované na kopcoch, v horskom teréne. Rusíni sem prišli v druhej kolonizačnej vlne a zo svojho domova si priniesli práve tento „podhorský“ charakter spôsobu života.

Závadkou vystúpate prudko, ale krátko hore na rozľahlé lúky, odkiaľ sa otvárajú nádherné pohľady smerom k údoliu rieky Hornád, Spišskú Novú Ves máte ako na dlani a v pozadí, na horizonte, sa na vás gýčovito škeria, už snehom poznačené končiare Vysokých Tatier a bielo sivé chuchvalce oblakov. Túto idylu si užívate temer až po Smrečinu, kde vás trasa zavedie do partií s brezovými a smrekovými porastami. Cesta je aj naďalej trávno-kamenistá a vedie v podstate po hrebeni kopca.

Tu ma krajina už ani neprekvapila, lebo ju poznám z pešej turistiky, prekvapením pre mňa bola skôr príroda. Hoc som jedno oko nespúšťal z okolia cesty, aj na tých najideálnejších miestach nebolo po hubách ani stopy a navyše lesom sa neniesli typické zvuky ručiacich jeleňov. A tie dva kozáky, pohodené v tráve, mi tu asi, ako provokáciu, zanechal nejaký hubár.

Pomerne dlhá časť cyklotrasy okolo Sivej Skaly ma nakoniec doviedla na dostrel k Holému

Bindt

Roveň

vrchu, tu sa cesta obrátila na severovýchod a v miernom zjazde som nakoniec došiel cez les na lúky pred PORÁČOM. Samotná obec pôsobila ospalým dojmom a pri prejazde cez ňu som stretol akurát zopár psov, našich spoluobčanov a mamičku, tlačiacu kočiar. Za Poráčom

Rovná lúka

JOVIEC. Ako ináč NAD HORNÁDOM. Tu sa v strede obce napojíte na Spišskú cyklomagistralu, zmeníte farbu značky na červenú a obrátite sa smerom na západ. V spoločnosti hlavného železničného ťahu po pravej ruke, dôjdete po rovine až do OLŠE a odtiaľ v pohode už po hlavnej ceste do MARKUŠOVIEC. Za Markušovcami na vás čaká ešte jedno prudšie stúpanie, ale zasa výhľady z kopca na naše mesto sú tu tiež obdivuhodné, najmä, ak sa vydarí počasie, tak, ako mne v tento krásny deň babieho leta.

4. októbra som takto prešiel, lepšie povedané prejazdil, päťdesiat dva kilometrov, cca 50% s pohonom Eko, 25% s pohonom Tour a zvyškom bez el. podpory. Cesta mi trvala 4 hodiny a maximálne prevýšenie na trase bolo približne 500 metrov.

Ja viem, že pre naozajstných fandov cykloturistiky sezóna vlastne nikdy nekončí, ja si ale po dva a poltisíc tohoročných kilometroch nechám urobiť generálku bicykla, zaparkujem ho na dobrom mieste a na cyklotrasách po Spiši sa možno stretne až niekedy v máji budúceho roka. Zatiaľ DO BICYKLOVANIA.

Michal Buza st.

K Poraču

Pod Holým vrchom

editoriál

Situácie na našich cestách nám denne-poriadne brnkajú na nervy. A to nemám na mysli nekončiaci seriál ich opráv. Tie my, vodiči, trezlivito znášame. Aj keď obrovská rekonštrukcia ešte ani zďaleka nekončí a niektoré nové koberce sa už na krajiniciach začínajú drobiť, časť ciest v meste nás konečne prenesie do 21. storočia. Mňa, a určite nielen mňa, poriadne štvú kolóny, ktoré sa tvoria na viacerých križovatkách. Do susedných Smižian sa autom väčšinou dostanete rovnako rýchlo ako na bicykli. Samostatnou kapitolou je parkovanie. To čo môžeme vidieť na uliciach v okolí centra mesta je absurdné. Chodníky pre chodcov, trávniky - to sú parkovacie miesta, ktoré obľubujú vodiči z okolitých miest a dedín. Nedostatok parkovacích miest už roky riešime bez akejkoľvek koncepcie a len na úkor zelene a priestorov, kde sa mohli hrať deti, či odychovať dospelí. Argument vysvetľujúci rast problémov na cestách je jasný. Pribúda stále viac a viac nových áut. Je to argument pravdivý a regulárny. Ale čelia mu aj iné a väčšie mestá. Často úspešnejšie než my. Možno si poviete: keď toľko mudruješ, navrhni riešenie! Priznávam, že ho navrhnuť nedokážem. Ale u mňa to nie je hanba. Ja za niečo také neberiem peniaze z daní obyvateľov mesta. Hanba padá na tých, ktorí ani za naše peniaze už roky nevedia prísť s nápadom a pomôcť stále prepchatejším uliciam Spišskej Novej Vsi... -le-

šuška

V minulom čísle Spišského Patriota sme písali o výstave v parku pri Evanjelickom kostole. Aká je zaujímavá, dôležitá a že je to pre naše mesto česť. Plagáty venované smrti Jána Kuciaka a Marty Kušnírovej pod názvom Shut up! Voice of democracy is in danger, mali byť akousi morálnou podporou pre všetkých slušných ľudí, že krehkú demokraciu v našej krajine sledujú a podporujú ľudia z krajín na celom svete. Krásne miesto, krásna výstava s krásnym posolstvom. Po prvom októbrovom piatku vo mne pozitívne pocity vystriedalo hlboké sklamanie. Niektoré v noci výstavu v parku zničil. Nemusím byť Sherlockom Holmesom, stačí, že poznám život v Spišskej Novej Vsi, aby som odhadol, kto má takéto barbarstvo na svedomí. Ožratá mládež. V ten večer mali stredoškólači imatrikulácie, bary ich boli plné (ktovie či policajti kontrolovali podávanie alkoholu mladistvým) a ako tradične, pilo sa aj v parkoch. Mysel' oslabená a odvaha posilnená alkoholom - to je kombinácia ako stvorená pre výtržnosti. O nočných pitkách mládeže v meste vie adsi každý, aj policajti. A nedeje sa nič. Teda deje- nič sa ma-jetok, znečisťujú sa verejné priestranstvá a pár nedospelých občas skončí s otravou alkoholom na urgentnom príjme.

Mesto pravidelne dokupuje zariadenia a rozširuje svoj kamerový systém. Predstavte si: kamera, ktorá by mohla natočiť tých, ktorí výstavu zničili, v piatok nefungovala. podľa našich informácií je nefungujúcich kamier v meste oveľa viac. potvrdzuje to aj skúsenosť jedného môjho mladého priateľa, vysokoškólačka. Pred radnicou ho dokopala partia opitých mladíkov. Keď chcel k trestnému podaniu pridať aj záznam kamerového systému, dozvedel sa, že ani tá kamera nefungovala. Nie som z toho sklamaný, som, ako občan mesta rozhorčený! Služby, ktoré si platím z daní, sú nedostatočné. -le-

S HUSĽAMI PO SVETE - UKRAJINA III.

Gastronómia

Ukrajinská kuchyňa je založená na miestnych plodinách. Na trhoviskách sa dá v sezóne vždy zohnať veľa čerstvého ovocia a zeleniny. V lese miestni ľudia často zbierajú huby a lesné plody. Ukrajinci s obľubou zavarájú kompóty, nakladajú uhorky a inú zeleninu, ktorú potom konzumujú v zime. Obľúbená je zverina, ryby z miestnych riek a tiež čierny aj červený kaviár. Existujú aj zaujímavé regionálne kuchyne, napr. Tatárska na Kryme, alebo huculská na Zakarpatskej Ukrajine. Huculi si s obľubou pochutnajú na kukuričnej kaši, ktorá sa nazýva mamalyha a je obdobou talianskej polenty či rumunskej mamaligu. Na salašoch v Poloninách sa tak ako u nás taktiež vyrába bryndza. K tatárskym špecialitám patria býčie žľazy (semenníky), čebureky (pirohy plnené pikantným mäsom a cibuľou) alebo napríklad plov (pilaf) - pokrm z ryže a ovčieho mäsa na spôsob rizota. Na Ukrajine si budete musieť zvyknúť, že rad jedál uvedených na jedálnom lístku v skutočnosti v reštaurácii nemusia mať. Jeť v reštaurácii je pre cudzincov väčšinou lacné, ale pre miestnych to znamená luxus, ktorý si málokto môže dovoliť.

Jedlá

Soljanka - patrí rovnako ako okroška skôr do ruskej kuchyne, ale robí sa aj na Ukrajine. Je to veľmi hutná polievka s kúskami mäsa alebo ryby so zeleninou. Kyslo-slanú príchuť jej dodávajú prísady ako olivy, citrón, paradajky, nakladané huby a uhorkový nálev.

Soljanka - polievka.

Okroška - studená zeleninová polievka, ktorá sa robí z kvasu. Zelenina najrôznejšieho druhu môže byť zmiešaná s mäsom alebo rybou, takže sa rozlišuje okroška zeleninová, mäsová a rybacia. Biely kvas, ktorý sa pre výrobu používa, je kyslejší než kvas určený na pitie. Do okrošky sa pridávajú varené vajcia a samozrejme smotana.

Varenyky - plnené cestovinové taštičky podobné talianskym ravioli. Ako náplň sa používajú zemiaky, mäso, kapusta, tvaroh alebo tiež ovocie. Varenyky sa podávajú poliate maslom s kyslou smotanou, sladké varianty s cukrom.

Holubcom - závitky plnené zmesou koreneneho mäsa a ryže (alebo pohánky) dusené v paradajkovej omáčke.

Čebureky - v oleji vyprážené závitky plnené mletým jahňacím mäsom a cibuľou s korením a petržlenom. Čeburek je národný pokrm krymských Tatárov.

Čebureky - vyprážené plnené závitky v tvare polmesiaca

Derun - ukrajinské zemiakové placky, na ktoré sa pridáva kyslá smotana.

Salo - bravčová slanina alias surová solená bravčová masť je už po stáročia ukrajinskou národnou vášňou a sú mu venované aj niektoré vtipy či dokonca básne a piesne. Často sa konzumuje s množstvom cesnaku.

Syrniki - tvarohové lievance, ktoré sa jedia na sladko ako zákusok. Navrch sa najčastejšie dáva smotana a džem.

Mlynci - palacinky plnené jahodami.

Nápoje

Kvas - sladkokyslý penivý, slabo alkoholický nápoj vyrábaný z kvasníc, cukru a (najčastejšie ražného) chleba. Pridávajú sa do neho aromatické ochucovadlá, ako napr. čerešne, jahody, maliny, hrozienka, citrón, zázvor alebo mäta. Predáva sa na ulici z veľkých nádrží väčšinou nefiltrovaný, takže v ňom zostávajú kvasnice a má tak vysoký obsah vitamínu B.

Pivo - je na Ukrajine čoraz obľúbenejší nápoj a mladí ľudia mu väčšinou dávajú prednosť pred vodkou. K najznámejším ukrajinským značkám patrí Černihivská, Lvivská, Rogan, Slavutyč a Obolon.

Vodka - ruský aj ukrajinský národný nápoj. Ukrajinci vypijú vodky (alebo tiež „gorilky“) menej ako Rusi, napriek tomu aj oni pri pití vydržia veľa a cudzinec im sotva bude stačiť. Najznámejšia ukrajinská vodka je Nemiroff.

Čaj - má na Ukrajine rovnako silné postavenie ako v Rusku alebo v Anglicku. Rozšírené sú aj najrôznejšie čaje, ktoré varia tunajšie „bábušky“ na vidieku. Čaj sa niekedy namiesto cukru zladí džemom.

Ukrajinské pivo - Obolon.

Na čo to všetko bolo dobré?

Už som toho v živote precestoval relatívne dosť. Ukrajina mi chýbala do zbierky krajín, ktoré som už videl. Môžem skonštatovať, že moje predsudky po pobyte na Ukrajine padli a celkovo prevládli príjemné, pozitívne dojmy z poznania niečoho nového. Na Ukrajinu sa určite raz vrátim, ale asi zabrúsim o čosi ďalej. Návštevu Užhorodu a samotnej Ukrajiny môžem rozhodne odporučiť každej dobrodružstva chlivej náture

Peter Šterbák

ZLATÁ PIVNIČKA SA VÁM ZAPÁČI A ZACHUTÍ

Na konci októbra oslávi Zlatá pivnička, spišskonovoveská reštaurácia na Letnej ulici, oproti Redute, 3 roky. Teda mladý podnik v starodávnych priestoroch. Jeho vznik bol aj začiatku jedného partnerského vzťahu. Spomínajú na to takto: „Vzniklo to milou náhodou, keďže moja kamarátka mala zariadenie z predchádzajúcej prevádzky a potrebovala ho presťahovať. Ja som mal voľné priestory, v tomto dome mojich rodičov, takže sme spojili príjemné s užitočným. A odvtedy sme partnermi aj v súkromí.“ A pridáva aj dôvod, prečo svoj podnik nazvali Zlatou pivničkou.

„Názvom sme nadviazali na unikátny nález zlatej mince zo 14. storočia v našej pivnici. Prívlastok zlatá je tiež synonymom niečoho milého, pekného, útulného.“ Tak ako každý nový podnik, aj Zlatá

pivnička chce byť v niečom originálna. Základ ale musí byť štandardný - kvalitné suroviny a kvalitné služby. Podľa majiteľov ich podnik ponúka aj niečo navyše. „Naša prevádzka sa líši takmer vo všetkom. Starožitným a vzácnym zariadením, ale aj filozofiou a sortimentom. Nechceme ponúkať, čo majú všade, ale to, čo nemajú nikde. Podporujeme domácich remeselných producentov vín či destilátov alebo nealko nápojov. Veľmi sme si dali záležať aj na úprave záhrady. A originálny máme aj prístup k zákazníkom. Ak sa nás opýtajú, do koľkej máme otvorené, odpovedáme, že u nás o tom rozhodujú zákazníci. Raz som tu ostal s 2 zákazníkmi do 6. hodiny ráno.“ Tak ako väčšina majiteľov reštaurácií v meste, aj tí zo Zlatej pivničky pociťujú jeden problém. Centrum mesta sa vyľudňuje. „Ľudí z centra mesta berú preč nákupné centrá. Častokrát sa nás zahraniční turisti pýtajú, prečo je také krásne mesto také prázdne. Pár letných podujatí v meste je fajn, ale sú to jednorázové záležitosti. Mesto by sa malo zamyslieť nad tým, ako prilákať na korzo viac ľudí.“ Po rozbehnutí svojho podniku sa majitelia Zlatej pivničky rozhodli podniknúť aj v zahraničí. Aj preto prichádzajú s nezvyčajnou ponukou: „Zlatú pivničku, aj s celým know-how (vrátane receptov) radi odovzdáme ďalším pokračovateľom. Nemôžeme sa totiž naplniť dvom náročným aktivitám.“

**Kandidát na primátora Rast'o Javorský
a spolu s ním aj 14 kandidátov širokej pravicovej koalície
na poslancov mestského zastupiteľstva
pozývajú všetkých Novovešťanov na unikátnu kultúrnu akciu**

Spiš spieva

Pod moderátorskou taktovkou Joža Pročka sa Vám
v športovej hale predstaví folkovo- folklórne kvarteto.

O vaše ušné bubienky budú starať

3násť ciest, Anton Smatana,

ľudová hudba Štefana Cinu

ako aj finalisti populárneho formátu

Zem spieva - šaFOLKa.

Čakajú na vás aj ceny v tombole.

Vstup je voľný a všetci ste srdečne vítaní.

30.10.2018
od 19.00 hod.
v športovej hale

NOVOVEŠŤAN SA STAL BISKUPOM. PÔSOBÍ V KANADSKOM TORONTE

Marián Andrej Pacák je rehoľný kňaz u Redemptoristov. Dnes má 45 rokov a iba nedávno sa stal eparchiálnym gréckokatolíckym biskupom.

Prezradil nám, že nikdy nemal ambíciu stať sa biskupom, ale vraj to prišlo samo. „Výzvalo to ako nová misijná výzva. Ísť k najviac opusteným, teda v súlade s našou rehoľou charizmou. Preto som s touto nomináciou súhlasil.“

Biskupskú vysviacku prijal z rúk arcibiskupa a metropolitu vladyku, Jána Babjaka. „Bolo to 2. septembra, v Bazilike minor Zoslania Svätého Ducha pri kláštore Redemptoristov v Michalovciach.“ Spolusvätiť-

mi boli košický eparcha Milan Chautur a eparcha v Bratislave, Peter Rusnák.

Od polovice septembra pôsobí v Toronte, ako duchovný pastier slovenských gréckokatolíkov v Kanade. „Naši gréckokatolíci žijúci v Kanade sú trochu roztrúsení a treba ich doslova hľadať a nadväzovať s nimi kontakt. Ide o druhú, či tretiu generáciu našej migrácie zo Slovenska. Práve v tom sa táto služba javí ako misijná. Máme prípady, že do našej Slovenskej gréckokatolíckej cirkvi v Kana-

de vstúpili aj ľudia iných národností. Tiež sa stáva, že veriaci patriaci do iných katolíckych cirkví, praktizujú svoju vieru v našom cirkevnom spoločenstve. Lebo sa im páči náš obrad a naša duchovná tradícia,“ vysvetlil.

Otec biskup nám prezradil, že v Toronte sa chce priblížiť k ľuďom, poznať ich potreby a byť s nimi. „Potrebujem čas, aby som spoznal jednotlivých ľudí v našich farnostiach, ďalej miestnu situáciu a tiež, aby som tejto aktuálnej situácii aj porozumel. Stále platí, že chcem predovšetkým vyplniť misiu Cirkvi, teda hlásať evanjelium a jeho hodnoty prostredníctvom duchovného dedičstva byzantskej cirkvi, ktorej sme súčasťou.“

Má pred sebou dve veľké úlohy. „Musím sa učiť anglický jazyk, bez neho sa nepohnem. A chcem navštíviť našich kňazov a veriacich v jednotlivých farnostiach. Keď sa to podarí, na rad príde tretia úloha. Spolu s kňazmi prehodnotíme naše pastoračné pôsobenie v Kanade, aby sme vedeli, ktorým smerom sa ube-

rieme,“ rozrozprával sa.

Cesta za hodnosťou biskupa však bola pomerne dlhá. To, že sa chce stať Marián kňazom, cítil už ako dieťa. Definitívne to uňho dozrelo v období dospievania. Po maturite nastúpil do rehoľného seminára. „Naši predstavení nás poslali do Poľska- do Krakova a Tuchova, kde sme študovali teológiu a formovali sa ako rehoľníci- misionári.“ Noviciát vykonal v kláštore Redemptoristov, v poľskej Lubašovej. Vyskúšal si aj štúdium v Ríme. Kňazom sa stal v roku 1998. Ako kaplán, pôsobil v gréckokatolíckej farnosti v Starej Ľubovni. Následne opäť odišiel študovať do Ríma. Keď sa vrátil, nastúpil do kláštora v Michalovciach. Tam sa stal šéfredaktorom časopisu Misionár. V roku 2008 sa vrátil opäť do Starej Ľubovne, ako správca farnosti a rektor kláštora. V roku 2015 vypomáhal v Stropkove, neskôr v Lomnici pri Vranove nad Topľou. Diaľkovo študoval kánonické právo, na Katolíckej univerzite sv. Jána Pavla II. v Ľubline. „Štúdium

som musel prerušiť, lebo 5. júla 2018 prišla pápežská nominácia na eparchiálneho biskupa do Toronta,“ vysvetlil nám. Hoci je otec Marián prostredník pána Boha, prezradil nám aj

čo si zo svojej človečiny. „Rád športujem. Chodím behať do prírody a venujem sa cyklistike. To mi veľmi pomáha pri mojej službe,“ uzavrel rozhovor.

-sim-

Začal veľký korčuliarsky školský projekt v Spišskej Novej Vsi

Spišská Nová Ves sa stala súčasťou zaujímavého projektu. Krasokorčuliarsky zväz v spolupráci so zväzom Short Tracku sa pričínili o to, aby podobne ako sa realizuje plavecký výcvik, lyžiarsky výcvik pre žiakov základných a stredných škôl, realizoval aj kurz korčuľovania.

Magdoško chce využiť poznatky z cudziny a naučiť deti korčuľovať

Dušou tohto projektu sa v našom meste stal Ján Magdoško. „V rámci môjho pôsobenia pri našom shortrekovom tíme som precestoval rôzne krajiny sveta. Často navštevujem Čínu či Vietnam a tam so zažil, akú starostlivosť venujú deťom na zimných štadiónoch. Pamätám si najedno dievčatko z Vietnamu. Vôbec nevedelo korčuľovať a po týždni, kedy som sa prišiel pozrieť na zimný štadión, ma s úsmevom pozdravilo a s radosťou mi na korčuľoch už aj zamávalo. Povedal som si, prečo by to nemohlo fungovať aj u nás. Som rád, že sme našli pochopenie v SZLH, aj na Ministerstve školstva, a prvé lastovičky sú na svete. Začali sme využívať hlučné miesta na zimnom štadióne pre korčuliarske kurzy. Prvý sa už uskutočnil a ja verím, že ho využijú aj ďalšie základné školy. Dúfam, že rodičia pochopia, že nie je to nábor pre hokej, short track alebo krasokorčuľovanie, je to projekt na odstraňovanie korčuliarskej negramotnosti. Rodičia nemusia pre dieťa kupovať pomôcky, všetko dostanú preto, aby sa dieťa mohlo v živote realizovať podľa svojho rozhodnutia. Teším sa, že som mohol priložiť ruku k dielu a že projekt sa podobá videnému v zahraničí. Dnešná doba už nie je taká, akú sme prežívali v minulosti športom na ulici, na školskom dvore, na potokoch či riekach. Musíme hľadať priestor, aby sme využívali to, čo máme k dispozícii. V našom meste je to zimný štadión, ktorý nám tento priestor na realizáciu poskytuje,“ dodáva dlhoročný spišskonovoveský nestor športu na korčuľoch.

Je to unikátna vec, zhodujú sa deti, učitelia i profesionáli
Realizácie sa ujali osobnosti zimných halových športov na Spiši,

a tak mohol správca zimného štadióna, Jozef Hrubý, po pilotnom tréningu pokojne konštatovať. „Od októbra tohto roku sme začali s akciou „Školský korčuliarsky program“. Akciu podporilo mesto Spišská Nová Ves, STEZ Spišská Nová Ves a Slovenský zväz ľadového hokeja. Hlavným cieľom podujatia je odstrániť korčuliarsku negramotnosť. Je to myslené ako všeobecná príprava na ľade pre deti. Po nej si deti môžu rozmyslieť, kde sa zaradiť alebo nezariť. Hlavná myšlienka je teda naučiť deti korčuľovať. Akcia bude pokračovať do konca sezóny, uskutoční sa dvadsaťjeden kurzov, ktoré budú týždenne trvať od pondelka do piatka po jednej hodine, týždenne päť hodín pre ročníky prvého stupňa. Malo by byť zapojených okolo päťsto detí zo základných škôl v Spišskej Novej Vsi. Prvý týždeň boli na ľade deti zo ZŠ Ing. Kožucha. Prvými trénermi boli Lubomír Vaic, Miloš Muránsky a Táňa Čechová (rod. Bodová). Ďalších trénerov má na starosti hokejový klub. Finančne tento projekt podporilo mesto, STEZ poskytol ľadovú plochu a SZLH zabezpečil pre deti výstroj, do ktorej patria korčule, prilba a dres. Rodičia tento pro-

jekt budú mať zdarma. Jedného kurzu sa zúčastní dvadsaťštyri detí, ktorých budú mať na starosti traja skúsení tréneri, ktorí si deti rozdelia a venujú sa deťom individuálne. Obúvanie detí má na starosti triedna učiteľka, s radosťou jej pomáhajú rodičia. Dopravu a malú finančnú odmenu trénerom zabezpečuje mesto. Pomôcky prídá hokejový klub, stoličky pre zariadeníkov zabezpečujú základné školy,“ poodhalil detaily projektu Hrubý. Prvý kontakt s ľadom tak majú už deti z „Kožušky“ za sebou. Na ľade stvárali všelijaké kúsky aj pod dozorom bývalého skvelého hokejistu Ľubomíra Vaica. „Ja si myslím, že tento projekt je výborná vec. Tak ako sme sa my niekedy naučili plávať a lyžovať, tak teraz majú deti možnosť sa naučiť korčuľovať. Za ten týždeň bolo vidieť, aké sú deti šikovné, pretože na prvom tréningu sedemdesiat percent detí používalo pomôcky na korčuľovanie a po dvoch tréningoch už žiadne dieťa podpornú stoličku nepotrebovalo. Tréningy zvládali deti parádne, dôležité je, že sa z toho radujú a že ich to baví. SZLH vymyslelo v spolupráci s mestom unikátny projekt. Verím, že korčuliarska negramotnosť sa týmto projektom

zniží nielen v Spišskej Novej Vsi, ale i na celom Slovensku,“ dodal útočník, ktorý na korčuľoch brázdil aj slávne arény v najprestížnejšej lige sveta, v NHL. Ako sme už spomínali, prvou školou, ktorá sa do tohto projektu zapojila, bola tá na Kožuchovej ulici. Druháčikovia si tak mohli vyskúšať kontakt s ľadovou plochou a pobiť sa s nástrahami ostrých korčuliarskych nožov. „Tento projekt hodnotím veľmi pozitívne, moji žiaci druhej triedy sa naučili stáť na korčuľoch, niektorí aj korčuľovať. V mojej triede som mala štyri deti, ktoré vedeli korčuľovať, štrnásť nevedelo, teraz už vedia korčuľovať všetci. Aj rodičia sú s týmto projektom veľmi spokojní. Oceňujem prácu trénerov, ktorí ukázali veľmi dobrý prístup k týmto malým deťom. Som veľmi spokojná. Ďakujem mestu a zväzu ľadového hokeja za veľmi dobrý nápad a jeho realizáciu. Pretože som tento projekt začala, odporúčam, aby ho základné školy plne využili,“ skonštatovala triedna učiteľka druhákov, ktorá bola aj spoluautorkou ďakovného listu, ktorý ZŠ Ing. Kožucha zaslala trénerom za ich prácu v priebehu prvého kurzu.

Ján Tomšík, Oliver Buza

fotoreportáž:

The Best of Patriot FOTO

April 2016: SP-Jasná

April 2016: Ako rastie les

Marec 2015: Východ slnka

November 2012: Dušičky

Jún 2016: Spišský trh

November 2014: Psie záprahy

Máj 2016: Nočná Spišská Nová Ves

BASKETBALOVÁ PRÍPRAVKA

Aj v tomto roku otvára Basketbalový klub BK 04 AC LB Spišská Nová Ves basketbalovú prípravku.

Pozývame chlapcov ročníky narodenia 2009 – 2011 na naše tréningy. Budeme sa venovať hlavne všeobecnej pohybovej príprave. Nájdete nás v telocvični ZŠ Ing. Kožucha.

Časy tréningov: pondelok – 16.30 – 17.30
streda – 15.30 – 16.30

Kontakt: Marek Dovčík - 0903 040 143

Juniorická majsterka sveta je späť, kolky bude zrážať aj v Lige majstrov

Za tento článok môže do veľkej miery môj stolnotenisový priateľ Lukáš, ktorému sa pred pár týždňami narodila dcéra. Ako správny novopečený otec nás pozval na zopár pív, aby sa malej Elke vyhýbali choroby a ako to už pri takýchto akciách v týchto končinách býva, skončili sme v známom spišskonovoveskom bare L2L. Za barom stála šarmantná barmanka a až neskôr som sa dozvedel, že drinky nám miešala trojnásobná majsterka sveta – Lenka Tranová. Túto príležitosť som si samozrejme nenechal ujsť, a tak vznikol v barovom hurhaji tento rozhovor.

Tranovej úspešná juniorská kariéra s mnohými kolkárskymi úspechmi a zážitkami

Sympatickej 24 ročnej babe učarovalo váľanie kolkov. S týmto zaujímavým športom sa zoznámila, keď mala trinásť. „Predtým som vôbec ani nevedela, že takýto šport existuje a čo vôbec kolky sú. Raz ma však na ne vzal môj krstný otec, ktorého syn, Mišo Dubiňák, hral za Spišskú Novú Ves. Pamätám si, že Spišiáci vtedy hrali vo Svite a mne sa to celkom zapáčilo. Tak som postupne začala navštevovať miestnu kolkáreň, kde som sa zaučala do tajov tohto nádherného športu. Kariéru naštartovala tunajšia mestská liga, kolky ma chytili a celú dorasteneckú kariéru som strávila v Spišskej Novej Vsi,“ spomína na začiatky Tranová, z ktorej sa napokon vykľul riadny talent. V individuálnych dorasteneckých kategóriách žiarila, v jej životopise sa vyníma dorastenecký titul Majsterky Slovenska (2013), ako aj jedno striebro (2011), či dva bronz (2009, 2010). Takéto úspechy nemohli neuniknúť ani reprezentáčnym trénerom a Lenka začala stvárať kolkárske divy aj na medzinárodnej úrovni. Z kolkárskych majstrovstiev sveta v Sarajeve si v roku 2011 odniesla z tímových súťaží zlato a striebro. O rok neskôr v nemeckom Bautzene si na krk zavesila kompletnú zbierku medailí a juniorskú úspešnú kariéru zakončila v roku 2013 titulom Majsterky sveta U18 v tandeme v maďarskom Zalaegerszegu. Bolo nad slnko jasné, že Spišiačky, ktoré navyše nedokázali zložiť ženský tím, Tranovú neudržia, a tak Lenka odišla zhadzovať kolky do Piešťan. Následne dostali kolky kvôli škole a čiastočne aj „vd'aka“ pošramotenému kolenu na tri roky stopku. „Zažila som s týmto športom veľa krásnych zážitkov. Samozrejme, teší každá výhra, každá vybojovaná medaila. Tie z majstrovstiev sveta sú určite výnimočné, no nerobím to prioritne pre to. Ide v prvom rade o dobrý pocit o adrenalín, ktorý sa rodí pri každom hode. Je to aj o dobrej partii a množstve zážitkov. Tie sa zväčša udejú mimo kolkárskych dráh. Pamätám si, ako sme išli zo Sarajeva a niekde v Maďarsku sme dostali defekt na pravé koleso autobusu. Šofér s kamenným výrazom prehlásil, že si máme všetci sadnúť na ľavú stranu a hodnú chvíľu s nami takto cestoval ďalej. Nakoniec po nás musel prísť náhradný odvoz. Tých zlých zážitkov je pomenej. Mrzí ma, pochopiteľne, každá prehra, som športovec, túžim vyhrať. Razím však zásadu, že každá prehra, nielen v kolkoch či inom športe, človeka niekam posunie. Aj v tomto je čaro športu,

prehry nás nútia premýšľať, čo a ako urobiť, aby sme boli v ďalšom zápase úspešní.“ Zaujímalo nás, čo je pri tomto špecifickom športe najdôležitejšie. „V kolkoch rozhoduje sila a technika hodu. Ja príliš silovo kolky nehrám, snažím sa skôr vycibriť techniku

a zapojiť do jednotlivých bodov hlavne hlavu. Je to samozrejme aj o odolnej psychike, bez tejto silnej stránky si v tomto športe jednoducho neŕuknete,“ dodáva.

Lenka dúfa v úspešný reštart, cieľom návrat do reprezentácie a vydarená Liga majstrov

Po trojročnej prestávke sa tak Lenka Tranová vracia na slovenskú kolkársku scénu. Za svoje nové pôsobisko si vybrala tú najlepšiu možnú adresu, tretry drie na dráhach v majstrovskej Podbrezovej. „Kolkami sa na Slovensku žiť veru nedá. Trénujem v Spišskej Novej Vsi, zápasy hrávam v špičkovom slovenskom tíme v Podbrezovej, kde mám podmienky na ďalší rast. Chcela by som sa vrátiť tam, kde som ako juniorka prestala, i keď viem, že návrat do slovenskej reprezentácie nebude jednoduchý. Som však pripravená pre to urobiť maximum, snažím sa každým zápasom zlepšovať.“ Lenku mrzí, že tento šport je na Slovensku braný tak ako je, no uvedomuje si, že zmeniť to asi nemôže. Je však pripravená robiť kolkom, nielen na Spiši, dobré meno. Prvé zhodené kolky po reštarte svojej kariéry má už úspešne za sebou. Len nedávno sa vrátila z chorvátskeho Zaprešiću, kde sa konal Svetový pohár a Spišiačky v drese Podbrezovej sa aj tam podaril nevídaný tímový kúsok. „V Chorvátsku sa zišlo dvanásť najlepších tímov z Európy a tento Svetový pohár bol aj kvalifikáciou do Ligy majstrov. Som rada, že sa nám napokon podarilo do nej kvalifikovať, zo Spišskej sme v klube dve Spišiačky, okrem mňa si najprestížnejšiu súťaž na svete zahrá aj Danka Klubertová. Určite sa budeme snažiť o to, aby sme v nej obstáli čo najlepšie,“ dodáva kolkárka, ktorá si vo voľnom čase rada zapláva, sleduje svoj obľúbený biatlon so svojou ešte obľúbenejšou babkou, či rada navarí jedlá s ázijským pôvodom. Nedalo sa nám však neopýtať, keďže v Podbrezovej pôsobia dve Spišiačky, či sa náhodou neplánuje ich návrat na „rodné dráhy“. „Určite šanca tu je, ale to prvotne nie je otázka pre mňa. Ja by som však bola rada, ak by sa v Spišskej Novej Vsi vytvoril konkurencieschopný tím. Viem, že nejaké dorastenky momentálne v našom meste trénujú, mám radosť, že do miestnej kolkárne chodia aj nejakí žiaci a aj touto cestou by som chcela vyzvať športu chtivú mládež, nech si prídu do našej malebnej kolkárni, ktorá stojí pri ZOO, zahádzať a okúsiť tento šport. Všetci sú vítaní, prídte si pováľať kolky,“ skonštatovala na záver Tranová. **Oliver Buza**

